

кия народъ, като единъ човѣкъ, възстаналъ би противъ правителството. Защо да осждаме бѣдните бжлгаре за това, което би направили ние сами при подобни обстоятелства? Защо да сжчувствуваме на силните, които угнѣтватъ слабите, когато тия слаби сж очевидно прави?

ПЕЩЕРА, 1-ий АВГУСТЪ.

Задачата, която сж зели отгорѣ си Берингъ и Скайлеръ, е незавидна. Тѣ са заловиха за работата твжрдѣ ревностно и посѣщаватъ сичките главни градове и села, изгорѣни отъ баши-бозуците, за да видятъ съ собствените си очи до кадѣ е достигнало разорѣнието, и съ собствените си уши да чуятъ разказите на злощастните селяне. За това тѣ сж принудени да пжтвуватъ отъ 5 до 15 часа въ день, по невжможни пжтища, подѣ палящето слжнце и въ задушливата августска атмосфера. Берингъ вече два пжти е заболѣвалъ отъ уморявание и пекъ; даже Скайлеръ, който е навикналъ камъ подобно уморявание въ времето на странстванието си въ Туркестанъ, едвамъ издържа това тѣжко испытание. При сичко това, уморяванието, жегата, тягостното повтаряние на едни и сжщите вжпроси и еднообразното сжбиране на еднакви фактове може още легко да са претжрпи, но сжрдцето са кжса и силите слабѣятъ, като глѣдашъ безбройни грамади жени и дѣца останали безъ покривъ и парче хлѣбъ, като поглѣднешъ хиляди довици и сирачета, които оплакватъ убитите, си бащи и мжжбе.